

conferència «El euskera en el Pirineo (aragonés). Lo que la toponimia nos dice», va remarcar la importància de conèixer la toponímia basca, la seva idiosincràsia i els trets característics que la defineixen, com ara l'estructura habitual dels topònims en aquesta llengua.

El cicle va cloure el 27 de maig amb dues conferències centrades en la complexitat i la projecció dels noms de lloc. El Dr. Javier Giralt (Universitat de Saragossa) va oferir «Lo que la toponimia esconde en Aragón», una anàlisi centrada en la transparència aparent dels topònims i en la idea que la interpretació més evident no sempre és l'encertada. A través d'exemples de noms de lloc que han cridat l'atenció dels mitjans de comunicació pel seu caràcter singular, Javier Giralt va evidenciar la necessitat de valorar les etimologies amb cura i d'analitzar els mots amb rigor filològic.

Finalment, el Dr. Emili Casanova (Universitat de València) va tancar el cicle amb una intervenció que traspasava fronteres lingüístiques i culturals: «Aragón en Valencia a través de la antroponimia», en què va posar en relleu la notable presència d'aragonesos en terres valencianes i la petjada que aquesta presència ha deixat en els noms de persona.

El cicle, concebut com una activitat de divulgació científica, va permetre reunir especialistes de diverses universitats i àmbits filològics amb la idea de reforçar la xarxa de recerca del projecte *Toponomasticon Hispaniae* i afavorir-ne la difusió més enllà de l'àmbit estrictament acadèmic. La qualitat de les intervencions i l'interès suscitat entre el públic van evidenciar la vitalitat de la recerca toponímica i el seu potencial per a explicar, a partir de l'origen dels noms de lloc, històries compartides, identitats col·lectives i configuracions del paisatge.

El cicle «La toponimia en Aragón, un mar de sensaciones» ha contribuït a enfortir la dimensió pública del projecte d'investigació i ha posat en valor, mitjançant una proposta científica i alhora accessible, la riquesa de l'estudi toponímic. La bona acollida del públic i l'interès generat al voltant de cada sessió són indicadors clars de la vitalitat d'aquest camp de recerca i de la necessitat de continuar aprofundint en les connexions entre llengua i territori.

Katia BENAIGES
Universidad de Zaragoza

«El mirandès: cruïlla romànica de l'occident peninsular» (Barcelona, 12 de maig del 2025). — La Sala de Professors de la Facultat de Filologia i Comunicació de la Universitat de Barcelona va acollir, el 12 de maig de 2025, una trobada científica dedicada al mirandès, llengua romànica de bressol asturleonès que es parla a les terres portugueses de Miranda del Douro, als confins de la Romània Occidental. Aquesta jornada, organitzada pel sempre infatigable José Enrique Gargallo Gil, va comptar amb quatre ponències que versaven sobre aspectes diversos —de caire lingüístic i literari— del mirandès, i cadascuna d'elles va ser pronunciada en una llengua romànica diferent, en el que va ser un homenatge improvisat, però encisador, a la diversitat lingüística. Així, es va encetar la jornada amb la intervenció en castellà d'Alberto Gómez Bautista, titulada «La lengua mirandesa en la encrucijada: balance y expectativas». A continuació, Carlos Ferreira va prendre la paraula, en mirandès, per parlar de «Amadeu Ferreira: l caso más sério de la escrita an llengua mirandesa». Després, José Enrique Gargallo Gil i Joan Fontana i Tous oferiren, en català, un recorregut pels «Refrans del calendari i meteorològics en mirandes». Finalment, Claudia Elena Menéndez Fernández tancà la trobada amb una presentació, en asturià, dels «Paralelismos léxicos nos datos asturianos y mirandeses del ALPI». La cirereta del pastís la va posar Marcelino Jiménez León, qui va fer les delícies dels presents amb una visita guiada pels racons més desconeguts del vell edifici de la Facultat de Filologia i Comunicació.

Claudia Elena MENÉNDEZ FERNÁNDEZ
Universitat d'Uviéu
Academia de la Llingua Asturiana